AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (második tanács)
2005. július 11.*

A T-40/04. sz. ügyben,

Emma Bonino (lakóhelye: Róma [Olaszország]),

Marco Cappato (lakóhelye: Vedano al Lambro [Olaszország]),

Gianfranco Dell'Alba (lakóhelye: Livornó [Olaszország]),

Benedetto Della Vedova (lakóhelye: Tirano [Olaszország]),

Olivier Depuis (lakóhelye: Róma),

Marco Pannella (lakóhelye: Róma),

Maurizio Turco (lakóhelye: Pulsano [Olaszország]),

az **Emma Bonino-lista** (székhelye: Róma)

(képviselik őket: G. Vandersanden és L. Levi ügyvédek)

felpereseknek

* Az eljárás nyelve: francia.

az **Európai Parlament** (képviselik: H. Krück, N. Lorenz és D. Moore, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

és

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: M. Sims és I. Díez Parra, meghatalmazotti minőségben)

alperesek ellen

az európai szintű politikai pártokra irányadó előírásokról és finanszírozásuk szabályairól szóló, 2003. november 4-i 2004/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 297., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 500. o.) megsemmisítése iránt benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (második tanács),

tagjai: J. Pirrung elnök, N. J. Forwood és S. Papasavvas bírák,

hivatalvezető: H. Jung,

meghozta a következő

Végzést

Jogi háttér és a jogvita előzményei

1 2003. november 4-én az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa elfogadta az európai szintű politikai pártokra irányadó előírásokról és finanszírozásuk szabályairól szóló, 2004/2003/EK rendeletet (HL L 297., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 500. o.) (a továbbiakban: megtámadott rendelet). A rendelet elfogadására az EK 191. cikk második bekezdése alapján került sor, amely szerint „a Tanács, a[z EK] 251. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően eljárva, meghatározza az európai szintű politikai pártokra irányadó szabályokat, így különösen a finanszírozásukra vonatkozó előírásokat".

2 A megtámadott rendelet 2–5. cikkének a szövege a következő:

„2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1) »politikai párt«: polgárok egyesülése,

– amely politikai célokat követ, és

– amely legalább egy tagállam jogrendje által elismert vagy

azzal összhangban létesült;

2) »politikai pártok szövetsége«: legalább két politikai párt közötti szervezett együttműködés;

3) »európai szintű politikai párt«: a 3. cikkben említett feltételeknek megfelelő politikai párt vagy politikai pártok szövetsége.

3. cikk

Feltételek

Az európai szintű politikai párt megfelel a következő feltételeknek:

a) jogi személyiséggel rendelkezik azon tagállamban, amelyben a székhelye található;

b) képviselteti magát európai parlamenti képviselői révén a tagállamok legalább egynegyedében, illetve a nemzeti vagy a regionális parlamentekben vagy a regionális gyűlésekben, vagy

a legutóbbi európai parlamenti választásokon a tagállamok legalább egynegyedében megkapta az adott tagállamokban leadott szavazatok legalább három százalékát;

c) különösen programjában és tevékenysége során tiszteletben tartja azon elveket, amelyeken az Európai Unió alapul, azaz a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartásának, valamint a jogállamiság elvét;

d) részt vett az európai parlamenti választásokon vagy kifejezte erre irányuló szándékát.

4. cikk

Finanszírozási kérelem

(1) Az európai szintű politikai párt minden évben kérelmet nyújt be az Európai Parlamenthez, hogy finanszírozásban részesülhessen az Európai Unió általános költségvetéséből.

Az Európai Parlament három hónapon belül meghozza döntését, valamint engedélyezi és kezeli a megfelelő előirányzatokat.

(2) Az első kérelmet a következő dokumentumokkal együtt kell benyújtani:

a) olyan dokumentumok, amelyek igazolják, hogy a kérelmező megfelel a 3. cikkben megállapított feltételeknek;

b) politikai program, amely ismerteti az európai szintű politikai párt célkitűzéseit;

c) alapokmány, amely meghatározza különösen a politikai és pénzügyi vezetésért felelős szerveket, továbbá az érintett tagállamokban a törvényes képviselettel, különösen az ingó és ingatlan vagyon megszerzésével és elidegenítésével, valamint a bíróság előtti eljárással megbízott szerveket vagy természetes személyeket.

(3) A (2) bekezdésben említett dokumentumokat, különösen a politikai programot vagy az alapszabályt érintő módosításról két hónapon belül értesítik az Európai Parlamentet. E tájékoztatási kötelezettség elmulasztása esetén a finanszírozást felfüggesztik.

5. cikk

Ellenőrzés

(1) Az Európai Parlament rendszeresen ellenőrzi, hogy az európai szintű politikai pártok továbbra is betartják-e a 3. cikk a) és b) pontjában megállapított feltételeket.

(2) A 3. cikk c) pontjában meghatározott feltételek tekintetében az Európai Parlament a képviselők egynegyedének kérésére – akik az Európai Parlamentben legalább három politikai csoportot képviselnek – a képviselők többsége által ellenőrzi, hogy az európai szintű politikai párt továbbra is megfelel-e a kérdéses feltételeknek.

Az ilyen ellenőrzés elvégzése előtt az Európai Parlament meghallgatja az érintett európai szintű politikai párt képviselőit, és felkér egy független személyekből álló bizottságot, hogy ésszerű határidőn belül alkosson véleményt az adott kérdésről.

A bizottság három tagból áll, akik közül egyet az Európai Parlament, egyet a Tanács és egyet a Bizottság jelöl ki. A bizottság titkárságát és finanszírozását az Európai Parlament biztosítja.

(3) Amennyiben az Európai Parlament úgy találja, hogy a 3. cikk a), b) és c) pontjában említett feltételek már nem teljesülnek, az érintett európai szintű politikai pártot, amely ezen okból elveszítette ilyen minőségét, kizárják az e rendelet alapján biztosított finanszírozásból."

3 A megtámadott rendelet további cikkei a finanszírozási forrásokra és az európai szintű politikai pártoknak a finanszírozáshoz kapcsolódó kötelezettségeire (6. cikk), a közösségi támogatás más politikai párt, különösen nemzeti politikai párt támogatására való felhasználásának tilalmára (7. cikk) és azon kiadások jellegére vonatkoznak, amelyekre az Európai Unió általános költségvetéséből kapott előirányzatok fordíthatók (8. cikk). A 9. cikk költségvetési szabályokat tartalmaz, különösen az előirányzatok végrehajtására és a finanszírozás ellenőrzésére vonatkozóan. A 10. cikk az előirányzatok európai szintű politikai pártok közötti elosztásának rendjét szabályozza.

4 A megtámadott rendelet „Hatálybalépés és alkalmazás" címet viselő 13. cikke szerint:

„Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését három hónappal követően lép hatályba.

A 4–10. cikket a 2004. júniusi európai parlamenti választásokat követő első ülésszak megnyitásának napjától kell alkalmazni."

5 A 2004. júniusi európai parlamenti választásokat követő első ülésszak megnyitására 2004. július 20-án került sor.

Az eljárás és a felek kérelmei

6 A felperesek az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. február 6-án érkezett keresetlevelükben a jelen keresetet terjesztették elő.

7 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. április 7-én, illetve április 30-án érkezett külön beadványában a Parlament és a Tanács elfogadhatatlansági kifogást emelt az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a alapján.

8 A felperesek az elfogadhatatlansági kifogásokra tett észrevételeiket 2004. június 16-án terjesztették elő.

9 Az Európai Parlament és a Tanács azt kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– a keresetet – mint elfogadhatatlant – utasítsa el;

– kötelezze a felpereseket a költségek viselésére.

10 Az alperesek által emelt elfogadhatatlansági kifogásokra tett észrevételeikben a felperesek azt kérték, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– az elfogadhatatlansági kifogásokat utasítsa el;

– rendelje el az eljárás folyatását az ügy érdemében;

– kötelezze az alpereseket a költségek viselésére.

Indokolás

11 Az alperesek az EK 230. cikk negyedik bekezdésére alapított eljárásgátló okra hivatkoznak. A Parlament továbbá a felperes politikai párttal, az Emma Bonino-listával kapcsolatban úgy véli, hogy nem teljesülnek az eljárási szabályzat 44. cikkének 5. §-ában előírt alaki feltételek.

12 Mindenekelőtt azt kell vizsgálni, hogy a felperesek megfelelnek-e az EK 230. cikk negyedik bekezdésében előírt elfogadhatósági feltételeknek.

A felek érvei

Az alperesek érvei

13 A Parlament és a Tanács álláspontja lényegében az, hogy a felpereseket a megtámadott rendelet sem közvetlenül, sem személyükben nem érinti. A Tanács ezenkívül arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendelet nem tartozik az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében vett megtámadható jogi aktusok közé.

– A megtámadott jogi aktus természetéről

14 A Tanács mindenekelőtt kijelenti, hogy a megtámadott rendelet nem „leplezett" határozat, hanem egy általános hatályú, objektíve meghatározott helyzetekre általános és absztrakt módon alkalmazandó jogi aktus minden jellemzőjét hordozza. Az ilyen jogi aktus álláspontja szerint nem támadható meg az EK 230. cikk negyedik bekezdése alapján. A Tanács szerint nem kizárt ugyan, hogy bizonyos feltételek mellett egy általános hatályú jogi aktus közvetlenül és személyükben érinthet valamely természetes vagy jogi személyeket, míg más jogalanyok tekintetében általános hatályú és normatív jellegű marad. Hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a jelen ügyben ilyen különleges feltételek nem állnak fenn.

15 A Parlament rámutat arra, hogy a megtámadott rendelet és különösen 2–5. cikkének az EK 249. cikk második bekezdésén alapuló közvetlen alkalmazandósága nem tévesztendő össze az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében vett közvetlen érintettséggel. Az EK 249. cikk második bekezdéséből vagy a megtámadott rendelet közvetlen alkalmazandóságából nem lehet a kereset elfogadhatóságát levezetni.

– A felperesek közvetlen érintettségének hiányáról

16 A felperesek közvetlen érintettségével kapcsolatban a Parlament és a Tanács álláspontja elsősorban az, hogy a felperesek nem olyan jogalanyok, vagy legalábbis nem mindegyikük, akik a megtámadott rendelet címzettjei.

17 A felperes képviselőket illetően a Tanács és a Parlament egyrészt úgy véli, hogy a megtámadott rendelet címzettjei a rendelet 2. cikke értelmében vett európai szintű politikai pártok, amelyek vagy polgárok által létrehozott egyesülések, vagy két vagy több ilyen egyesülés közötti szervezett együttműködés [keretében működnek]. A felperes képviselők, minthogy természetes személyek, különböznek azoktól a pártoktól, amelyeknek tagjai, ezért a megtámadott jogi aktus által közvetlenül nem érintettek. A Parlament hozzáfűzi, az a körülmény, hogy a felperes képviselők esetleg közvetve érintettek amiatt, hogy azok a nemzeti politikai pártok, amelyeknek tagjai, a megtámadott rendelet alapján ki vannak zárva a közösségi finanszírozásból, nem elegendő az EK 230. cikk negyedik bekezdésében előírt feltételek teljesítéséhez. Továbbá a keresetlevél nem magyarázza meg, miért kellene a felperes képviselőket úgy tekinteni, hogy ők európai szintű politikai pártot alkotnak.

18 A Parlament továbbá azt is kifejti, hogy azoknak a nemzeti politikai pártoknak, amelyeknek a felperes képviselők tagjai, az esetleges kizárása a közösségi

finanszírozásból nem érinti a képviselők mandátuma gyakorlásának feltételeit, mivel munkájuk finanszírozása más rendeletek, különösen a parlamenti képviselők költségtérítéséről szóló rendelet, illetve a 3701. sz. költségvetési tétel által biztosított.

19 Másrészt, az Emma Bonino-listával kapcsolatban a Parlament álláspontja az, hogy ez sem tartozik azon jogalanyok közé, amelyek a megtámadott rendelet címzettjei. A megtámadott rendelet ugyanis csak az annak 2. cikke értelmében vett európai szintű politikai pártokra vonatkozik, az Emma Bonino-lista viszont, mint nemzeti politikai párt, nem teljesíti azokat a feltételeket, amelyek az európai szintű politikai párt jogállásának az elnyeréséhez szükségesek.

20 Másodsorban a Parlament arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendeletnek az európai szintű politikai pártokkal szemben támasztott feltételeit tartalmazó 2. és 3. cikke nem fejtett ki joghatásokat ugyanezen rendelet 4–10. cikke hatálybalépését megelőzően, amely rendelkezések különösen az európai szintű politikai pártok jogait és kötelezettségeit, a közösségi finanszírozás nyújtását és a biztosított finanszírozás megszüntetésének feltételeit szabályozzák. A megtámadott rendelet 13. cikkének megfelelően a 4–10. cikk csak 2004. július 20-ától alkalmazandó. A kereset benyújtásának időpontjában tehát, amely meghatározza annak elfogadhatóságát, a megtámadott rendelet még nem volt hatással a felperesek jogi helyzetére. A Tanács a Parlament érvelésével lényegében egyetért.

21 Végül a Tanács arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendelet végrehajtási aktusok [meghozatalát] teszi szükségessé a Parlament részéről. Egyfelől arra hivatkozik, hogy a finanszírozás nyújtása vagy annak megtagadása nem automatikusan történik, hanem az abból részesülni kívánó politikai pártnak kérelmet kell benyújtania iránta. Másfelől előadja, hogy a megtámadott rendelet több vonatkozásban is mérlegelési mozgásteret biztosít a Parlamentnek a végrehajtás során.

– A személyes érintettség hiányáról

22 Először is, az alperes intézmények úgy vélik, hogy a megtámadott rendelet a felpereseket csak olyan objektív kritériumok alapján érinti, amelyek minden politikai csoportosulásra vonatkoznak. A felperesek pontosan ugyanolyan módon érintettek, mint bármely más jogalany.

23 Másodszor, az alperes intézmények álláspontja szerint a felperesek nem tartoznak azon személyek zárt körébe, akiket a megtámadott rendelet érint. A felperes képviselőkkel kapcsolatban a Tanács megjegyzi, hogy a megtámadott rendelet egészének hatálybalépésekor (2004. július 20-án) már lejárt a kereset benyújtásakor meglévő mandátumuk. A Parlament ezzel kapcsolatban utal arra, hogy a Parlament összetétele ciklusonként, sőt egy cikluson belül is változhat. Megjegyzi továbbá az Emma Bonino-listával kapcsolatban, hogy a Parlament összetétele a pártok tekintetében is ciklusonként változhat. Ezenkívül a megtámadott rendelet a Parlamentben képviselettel nem rendelkező pártokra is vonatkozhat, ezt a csoportot azonban nem lehet behatárolni.

24 Harmadszor, a Tanács szerint a megtámadott rendelet nem befolyásolja hátrányosan a felpereseknek a Bíróság C-309/89. sz., Codorníu kontra Tanács ügyben 1994. május 18-án hozott ítélete (EBHT 1994., I-1853. o.) értelmében vett különleges jogait.

25 Negyedszer, a Parlament cáfolja azt a felperesi érvet, mely szerint a felperesek személyesen érintettek amiatt, mert részt vettek a megtámadott rendelet elfogadásához vezető jogalkotási folyamatban, és folyamatosan tiltakoztak a szabályozás elfogadása ellen.

26 Végül a Parlament megjegyzi, hogy a felperes képviselőket nem érinti személyükben a megtámadott rendelet, mivel nem érinti őket közvetlenül.

– A hatékony bírói jogvédelemről

27 A Parlament álláspontja szerint a felperes képviselők számára kellő bírói jogvédelmet biztosítanak a Parlament által a megtámadott rendelet végrehajtása keretében elfogadott jogi aktusok ellen bármikor igénybe vehető szokásos jogorvoslati eszközök. Előadja továbbá, hogy a jelen jogvita különbözik attól, amely a Bíróság 1986. április 26-i ítéletének meghozatalához vezetett a 294/83. sz., Les Verts kontra Parlament ügyben (EBHT 1986., 1339. o.), mivel a megtámadott rendeletnek az európai szintű politikai pártok finanszírozására vonatkozó rendelkezései csak a 2004 júniusi európai parlamenti választásokat követően alkalmazandók. Ezért nem lehet szó a hátrányos megkülönböztetés olyan veszélyéről, mint ami ennek az ítéletnek a meghozatalához vezető ügyben előfordult.

A felperesek érvei

28 A felperesek álláspontja szerint a fent hivatkozott Les Verts kontra Parlament ügyben hozott ítélet értelmében a megtámadott rendelet által közvetlenül és személyükben érintettnek kell tekinteni őket. A jogi és ténybeli helyzet szerintük ugyanolyan, mint az ennek az ítéletnek a meghozatalához vezető ügyben.

– A megtámadott jogi aktus természetéről

29 A felperesek szerint a megtámadott rendelet az EK 230. cikk értelmében vett megtámadható jogi aktus. Hozzáteszik, hogy még abban az esetben is, ha a megtámadott rendelet általános hatályú volna, bizonyos személyeket, köztük őket is, egyidejűleg közvetlenül és személyükben is érinti.

– A felperesek közvetlen érintettségéről

30 A felperesek mindenekelőtt arra hivatkoznak, hogy a megtámadott rendelet „önmagában teljes" jogi aktus, amelynek alkalmazásához a tagállamok részéről nincs szükség semmilyen végrehajtási intézkedésre, és amely a végrehajtásával megbízott intézmények számára nem biztosít mérlegelési mozgásteret. Úgy vélik, hogy a megtámadott rendelet, a 3. cikkében található megszorító feltételek miatt, kizárja, hogy az Emma Bonino-lista európai szintű politikai párt jogállásával rendelkezzen, és ennek következtében részesedjen a közösségi finanszírozásból. Pártjuknak ez a kizárása a felperes képviselőkre is kihat, akik az Emma Bonino-lista más, a közösségi finanszírozásból részesülő politikai szervezetekkel szembeni gyengítése esetén, nem tudnak azonos módon, azonos eszközökkel megjelenni a választóik előtt.

31 Tekintve, hogy a felperesek közvetlen érintettsége a megtámadott rendelet 3. cikkéből következik, a felperesek ezt követően elutasítják az alpereseknek a rendelet 4–10. cikkének későbbi hatálybalépésével kapcsolatos érveit. Hozzáteszik, hogy ezek az érvek irrelevánsak, mert a megtámadott rendelet pénzügyi

következményei a kereset benyújtásakor már biztosak és előre láthatóak voltak. Továbbá, a felperesek nem várhatták meg a megtámadott rendelet 4–10. cikkének hatálybalépését, mert akkor túllépték volna az EK 230. cikk ötödik bekezdésében megállapított keresetindítási határidőt.

32 A felperesek végül elutasítják azt az álláspontot, amely szerint sem az Emma Bonino-lista, sem pedig a felperes képviselők nem tartoznak azon jogalanyok közé, akik a megtámadott rendelet címzettjei. Az Emma Bonino-lista érintettségét, mint a fent hivatkozott Codorníu kontra Tanács ítélet alapjául szolgáló ügyben is, az alapozza meg, hogy ki van zárva a megtámadott rendelet által kedvezményezettek köréből, valamint az ebből következő hátrányos megkülönböztetés. A felperes képviselők közvetlen érintettsége szerintük az Emma Bonino-lista közvetlen érintettségéből következik, amelynek tagjai.

– A felperesek személyes érintettségéről

33 A felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott rendelet három ok miatt érinti őket személyükben. Először is, a felperes képviselők a megtámadott rendelet elfogadásához vezető jogalkotási eljárás folyamán tiltakoztak a rendelet tartalma ellen. Másodszor, a Parlament az Emma Bonino-listát nemzeti politikai pártnak tekinthette, és annak is tekintette, amely mindenfajta közösségi finanszírozásból ki van zárva. Harmadszor, a megtámadott rendelet nem objektív kritériumokat tartalmazó jogi aktus, mivel az annak 3. cikkében felsorolt feltételek a közösségi jog olyan alapvető elveit sértik, mint a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve, a demokrácia és az arányosság elve, valamint sértik az EK 191. cikket és a Nizzai Szerződéshez fűzött 11. sz. nyilatkozatot. A felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott rendelet számukra jelentős sérelmet okoz, mivel más politikai pártoknál kedvezőtlenebb helyzetbe hozza őket. Következésképpen úgy vélik, hogy – mint a fent hivatkozott Codorníu kontra Tanács ítélet alapját képező ügyben – el kell ismerni az eljáráshoz fűződő egyéni érdeküket.

– A hatékony bírói jogvédelem hiányáról

34 A felperesek álláspontja szerint a jelen ügyben számukra az egyetlen nyitva álló jogorvoslati út a megtámadott rendelet ellen indított közvetlen kereset. Véleményük szerint a megtámadott rendelet alkalmazása nemzeti szinten nem igényel semmilyen végrehajtási intézkedést, így nincs lehetőségük nemzeti bíróság előtti keresetindításra és ennek keretében jogellenességi kifogás előterjesztésére. A jelen jogvita ezért különbözik a Bíróság C-263/02. P. sz., Bizottság kontra Jégo Quéré ügyben 2004. április 1-jén hozott ítélete (EBHT 2004., I-3425. o.) és C-50/00. P. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 2002. július 25-én hozott ítélete (EBHT 2002., I-6677. o.) alapjául szolgáló ügyektől.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

35 Az eljárási szabályzat 114. cikkének 1. §-a szerint a fél kérelmére az Elsőfokú Bíróság az ügy érdemét nem érintve dönthet az elfogadhatatlanság tárgyában. Ugyanezen cikk 3. §-ának megfelelően, ha az Elsőfokú Bíróság másként nem határoz, az eljárás a továbbiakban szóbeli. Az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy jelen esetben az eljárási iratok alapján kellő információval rendelkezik, és a szóbeli szakaszt nem kell megnyitni.

36 Az EK 230. cikk negyedik bekezdése szerint bármely természetes vagy jogi személy eljárást indíthat az olyan határozat ellen, amelyet ugyan rendeletként hoztak, de őt közvetlenül és személyében érinti.

37 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy valamely általános hatályú jogi aktus, pl. egy rendelet, a címzettjei közül egyeseket bizonyos körülmények között személyükben

érinthet (a Bíróság C-358/89. sz., Extramet Industrie kontra Tanács ügyben 1991. május 16-án hozott ítéletének [EBHT 1991., I-2501. o.] 13. pontja és fent hivatkozott Codorníu kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 19. pontja). Ilyen körülmények között a rendelet az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében vett megtámadható jogi aktus lehet.

38 Ezért elsőként azt kell vizsgálni, hogy a felpereseket közvetlenül érinti-e a megtámadott rendelet.

A felperesek közvetlen érintettségéről

39 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 230. cikk negyedik bekezdése szerinti közvetlen érintettség feltétele azt kívánja meg, hogy a kifogásolt közösségi intézkedés közvetlen hatást gyakoroljon a magánszemély jogi helyzetére, és ne hagyjon mérlegelési jogkört az intézkedés végrehajtásával megbízott címzettek számára, mert az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és köztes szabályok alkalmazása nélkül, egyedül a közösségi szabályozás alapján történik (lásd a Bíróság C-404/96. P. sz., Glencore Grain kontra Bizottság ügyben 1998. május 5-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-2435. o.] 41. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

40 Annak megállapítása végett, hogy a jelen ügyben teljesülnek-e ezek a feltételek, különbséget kell tenni az Emma Bonino-lista, illetve a felperes képviselők helyzete között.

– Az Emma Bonino-lista helyzetéről

41 Mindenekelőtt azt kell meghatározni, hogy milyen hatást gyakorol a megtámadott rendelet az Emma Bonino-lista jogi helyzetére.

42 Ezzel kapcsolatban a Parlament lényegében vitatja, hogy e felperes kizárása a közösségi finanszírozásból a megtámadott rendelet következménye lenne. Mivel az Emma Bonino-lista sem a megtámadott rendelet elfogadása előtt, sem azt követően nem rendelkezett az európai szintű politikai párt jogállásával, és így a finanszírozásból sem részesedett, jogi helyzete nem változott.

43 Meg kell azonban jegyezni, hogy előnyös jogállás teremtése a politikai csoportosulások egy része számára, míg mások ebből ki vannak zárva, alkalmas a politikai pártok esélyegyenlőségének csorbítására. Ezért a jelen ügyben azt a joghatást kell vizsgálni, amely abban áll, hogy az Emma Bonino-listát kizárják az európai szintű politikai pártot megillető jogállásból, és ezáltal a közösségi finanszírozásból, míg egyes politikai riválisai részesülhetnek belőle. Következésképpen a Parlament által felhozott azon érvet, miszerint a megtámadott rendelet nincs hatással az Emma Bonino-lista jogi helyzetére, el kell utasítani.

44 Másodsorban azt kell vizsgálni, hogy a megtámadott rendelet 4–10. cikke alkalmazásának 2004. július 20-ára, a 2004. júniusi európai parlamenti választásokat követő első ülésnapra történő elhalasztása kizárja-e az Emma Bonino-lista közvetlen érintettségét, amint azt a Parlament és a Tanács állítja.

45 Az alperesek jogosan hivatkoznak arra, hogy a megsemmisítés iránti kereset elfogadhatóságát a benyújtásának időpontjára figyelemmel kell vizsgálni (a Bíróság 50/84. sz., Bensider kontra Bizottság ügyben 1984. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 1984., 3991. o.] 8. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-131/99. sz., Shaw és Falla kontra Bizottság ügyben 2002. március 21-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2023. o.] 29. pontja).

46 Az a tény ugyanakkor, hogy valamely jogi aktus hatásait csak az abban meghatározott későbbi időpontban fejti ki, nem akadálya annak, hogy az adott jogi aktus közvetlenül érintsen valamely magánszemélyt.

47 Egyrészt – mivel a felperesek kötelesek betartani az EK 230. cikk ötödik bekezdésében meghatározott keresetindítási határidőt – minden más értelmezés oda vezetne, hogy a jogi aktust kibocsátó intézmény megakadályozhatná a magánszemélyeket az EK 230. cikk negyedik bekezdése szerinti közvetlen keresetet indításában azáltal, hogy kitolja azt az időpontot, amikortól az érdekelt jogi helyzetét kedvezőtlenül befolyásolni képes rendelkezést alkalmazni kell.

48 Másrészt, mivel a jelen ügyben a jogalkotó egy konkrét időpontban határozta meg a megtámadott rendelet 4–10. cikke alkalmazásának kezdetét, és így e rendelkezés alkalmazása nem bizonytalan események bekövetkeztének függvénye, ezért alkalmazása elhalasztásának nincs semmilyen kihatása az Emma Bonino-lista közvetlen érintettségére. Hozzá kell tenni, az a körülmény, hogy a felperes képviselők mandátuma, amellyel a kereset benyújtásakor rendelkeztek, a megtámadott rendelet 4–10. cikke hatálybalépésekor már lejárt, nem képezi akadályát az Emma Bonino-lista közvetlen érintettségének, amely nem függ a listát képviselők személyétől vagy azok parlamenti jelenlététől, mivel az, hogy valamely politikai párt rendelkezik-e parlamenti képviselettel vagy sem, nem képezi részét a megtámadott rendelet 3. cikkében foglalt feltételeknek.

49 Harmadrészt az, hogy a finanszírozás nyújtásának feltétele az ez iránt benyújtott kérelem, nem zárja ki az Emma Bonino-lista közvetlen érintettségét, mivel az ilyen kérelem benyújtása kizárólag az érintett párt elhatározásán múlik (ezzel kapcsolatban lásd a fent hivatkozott Les Verts kontra Parlament ítélet 11. és 31. pontját).

50 Negyedrészt, meg kell vizsgálni, hogy a megtámadott rendelet biztosít-e mérlegelési jogkört a végrehajtásával megbízott Parlament számára.

51 A megtámadott rendelet 2. és 4. cikkének együttes olvasatából az következik, hogy a megtámadott rendelet 2. cikkének 1. és 2. pontja értelmében vett valamennyi

politikai párt, illetve politikai pártok szövetsége, amely megfelel az ugyanezen rendelet 3. cikkében előírt feltételeknek, részesülhet a közösségi költségvetésből nyújtott finanszírozásból. Ebből *a contrario* következik, hogy azok a politikai csoportosulások, amelyek nem teljesítik a megtámadott rendelet 2. és 3. cikkében szereplő feltételeket, ki vannak zárva belőle. Ezt az értelmezést támasztja alá a megtámadott rendelet 5. cikkének (3) bekezdése, amely szerint, ha a Parlament megállapítja, hogy a 3. cikk a), b) vagy c) pontjában említett feltételek már nem teljesülnek, az érintett „európai szintű politikai pártot, amely ezen okból elveszítette ilyen minőségét", kizárják az e rendelet alapján biztosított finanszírozásból. A politikai pártoknak a közösségi költségvetésből történő finanszírozása ugyanis az erre felhatalmazást biztosító jogalap hiányában nem megengedett. Továbbá, az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy a megtámadott rendelet 3. cikkének a), b) és d) pontjában található feltételek olyan módon kerültek megfogalmazásra, hogy ne hagyjanak mérlegelési mozgásteret a Parlament számára.

52 A finanszírozás nyújtásáról vagy annak megtagadásáról az említett feltételek alapján meghozandó határozat tartalma mérlegelést nem engedő hatáskörbe tartozik, mivel tisztán automatikus jellegű, és csak a megtámadott rendeleten alapul, anélkül hogy egyéb, közbenső szabályok alkalmazására szükség lenne.

53 A jelen ügyben a keresetlevélben szereplő rövid összefoglalásból kiderül, hogy az olasz jog szerint az Emma Bonino-lista nem rendelkezik jogi személyiséggel, és hogy nem tesz eleget a megtámadott rendelet 3. cikkének b) pontjában szereplő reprezentativitási feltételeknek. Így a felperesek lényegében azt állítják, hogy ez a párt a megtámadott rendelet 3. cikkének a) és b) pontjában szereplő kritériumok alapján van kizárva a finanszírozásból.

54 Ebből következik, hogy az Emma Bonino-listát a megtámadott rendelet közvetlenül érinti.

– A felperes képviselők helyzetéről

55 A felperes képviselők azt állítják, hogy a finanszírozás nyújtása vagy megtagadása azon politikai párt részére, amelyhez tartoznak, közvetlenül kihat mandátumuk gyakorlásának feltételeire.

56 Ezzel kapcsolatban elsősorban azt kell megállapítani, hogy ha nem is zárható ki, hogy valamely politikai párt számára nyújtott finanszírozás feltételei befolyásolhatják a párthoz tartozó képviselők mandátumának gyakorlását, nem kétséges, hogy közvetettnek kell minősíteni egy rivális politikai csoportosulás számára nyújtott esetleges finanszírozás és egy olyan csoport számára nyújtott finanszírozás elutasításának a gazdasági következményeit, amelynek a felperes képviselők is tagjai. A közvetlen gazdasági hatás ugyanis a politikai csoportosulás, és nem a listáról megválasztott képviselők helyzetében jelentkezik. Továbbá, ezek a gazdasági következmények a felperes képviselőknek csak a ténybeli, de nem a jogi helyzetét érintik (lásd az Elsőfokú Bíróság T-172/98., T-175/98–T-177/98. sz., Salamander és társai kontra Parlament és Tanács egyesített ügyekben 2000. június 27-én hozott ítéletének [EBHT II-2487. o.] 62. pontját).

57 Másodsorban meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet egyetlen rendelkezése sem alkalmazható közvetlenül a képviselőkre. A megtámadott rendeletben megállapított valamennyi jog és kötelezettség címzettjei kizárólag a politikai pártok, a politikai pártszövetségek és az európai szintű politikai pártok, valamint a Parlament, a Tanács, a Bizottság és a Számvevőszék. A megtámadott rendelet rendelkezései nem érintik közvetlenül sem a mandátummal járó jogokat, sem a képviselők díjazását, sem a képviselő és azon nemzeti politikai párt közötti kapcsolatot, amelynek tagja, függetlenül attól, hogy az adott nemzeti politikai párt tagja-e politikai pártok szövetségének, vagy hogy a megtámadott rendelet értelmében rendelkezik-e az európai szintű politikai párt jogállásával.

58 Ezért a felperes képviselőket a megtámadott rendelet nem érinti közvetlenül.

59 Következésképpen már csak azt kell megvizsgálni, hogy a rendelet az Emma Bonino-listát személyében érinti-e.

Az Emma Bonino-lista személyes érintettségéről

60 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely jogi aktus csak akkor érinti személyében az olyan természetes vagy jogi személyt, aki a határozatnak nem címzettje, ha e jogi aktus rá sajátos jellemzői vagy olyan ténybeli helyzet folytán vonatkozik, amely minden más személyhez képest, és ezáltal a címzetthez hasonló módon, egyéníti őt (lásd a fent hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott ítélet 36. pontját és az ott idézett ítélkezési gyakorlatot).

61 Amint a Parlament és a Tanács helyesen megállapítja, a megtámadott rendelet objektíve meghatározott helyzetekre alkalmazandó, illetve általános és absztrakt módon meghatározott személycsoportok vonatkozásában fejt ki joghatásokat. Különösen azok a feltételek, amelyeknek a közösségi finanszírozásból részesedni kívánó politikai pártnak meg kell felelnie, általánosan és oly módon kerültek megfogalmazásra, hogy egyformán vonatkoznak a megtámadott rendelet hatálya alá tartozó valamennyi politikai csoportosulásra.

62 E vonatkozásban mindenekelőtt megállapítandó, hogy az Emma Bonino-lista nem a megtámadott rendelet által érintett személyek zárt köréhez tartozik. Bár a kereset benyújtásának időpontjában a Parlamentben (ötödik törvényhozási ciklus) képviselettel rendelkező pártok száma korlátozott volt, azonban a vonatkozó jogszabályok, vagyis azok, amelyek az Emma Bonino-lista jogi helyzetére kihatottak, 2004. július 20-át megelőzően nem voltak mind alkalmazhatók. Ezért a Parlamentben (ötödik törvényhozási ciklus) képviselettel rendelkező politikai pártok nem alkotnak releváns referenciacsoportot az elfogadhatóság vizsgálata keretében.

63 A referenciacsoportot az összes olyan politikai csoportosulás alkotja, amelyet a megtámadott rendelet közvetlenül érinthet, azaz különösen minden olyan politikai párt, amely indult az európai választásokon, vagy jelezte erre irányuló szándékát. Ezt a csoportot azonban az ítélkezési gyakorlat nem tekinti zárt körnek. Ugyanis, még ha meghatározható is a 2004. júniusi európai választásokon résztvevő politikai pártok száma és azonossága, ez nem alkalmas arra, hogy az Emma Bonino-listát egyénítse. Egyrészt, ha lehetséges is ilyen azonosítás a 2004-es választásokkal kapcsolatban, ez a jövőbeni választások esetében nyilvánvalóan kizárt. Másrészt az, hogy bizonyos érintettek szám szerint vagy akár személy szerint is azonosíthatók, míg más személyek esetében ez nem lehetséges, nem alkalmas arra, hogy valamely felperest kellően egyénítsen (e tekintetben lásd a Bíróság 123/77. sz., UNICME kontra Tanács ügyben 1978. március 16-án hozott ítéletének [EBHT 1978., 845. o.] 16. pontját; 45/81. sz., Moksel kontra Bizottság ügyben 1982. március 25-én hozott ítéletének [EBHT 1982., 1129. o.] 17. pontját és C-451/98. sz., Antillean Rice Mills kontra Tanács ügyben 2001. november 22-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-8949. o.] 52. pontját).

64 Másodszor ki kell emelni, hogy az Emma Bonino-lista nem bizonyította semmiféle olyan sajátos jellemző vagy ténybeli körülmény meglétét, amely a fent hivatkozott Codorníu kontra Tanács ítélet alapjául szolgáló ügyben pernyertes politikai csoportosulásokhoz hasonlóan, a megtámadott rendelet által érintett más politikai csoportosulásokhoz képest jellemezné őt.

65 Egyrészt, még ha alkalmas is a megtámadott rendelet a felperes jogainak csorbítására, meg kell állapítani, hogy más politikai csoportosulásokat pontosan ugyanolyan módon érint. Ezzel szemben a fent hivatkozott Codorníu kontra Tanács ítélet alapjául szolgáló ügyben a megtámadott szabályozás következménye az volt, hogy annak az ügynek a felperese nem használhatott egy olyan bejegyzett védjegyet, amelyet Spanyolországban már 1924 óta használt. A jelen ügyben egyetlen ezzel összehasonlítható körülmény sem említhető.

66 Másrészt, a megtámadott rendeletnek az Emma Bonino-lista ténybeli helyzetére gyakorolt esetleges hatásaival kapcsolatban, az európai szintű politikai pártok számára nyújtott finanszírozásnak nyilvánvalóan lehetnek negatív következményei a felperes vonatkozásában, amennyiben az anyagi előnyöket biztosít versenytársai

számára, különösen a választási kampány során. Az európai szintű politikai párttal szemben támasztott feltételeket teljesítő politikai csoportosulások számára nyújtott ezen előny azonban érezteti hatását az abból objektív kritériumok alapján kizárt minden versengő politikai csoportosulással szemben. A felperes nem bizonyította olyan körülmények meglétét, amelyek őt más érintett politikai párthoz képest egyénítenék.

67 Harmadszor el kell utasítani az Emma Bonino-lista azon érvét, amely szerint a megtámadott rendeletben a finanszírozás megtagadásának kritériumai nem objektívek, hanem hátrányosan megkülönböztetők, amelyek sértik demokratikus jogait.

68 Ugyanis, még ha a jogalkotó tisztában is volt azzal, hogy ezek a kritériumok meghatározott politikai csoportosulások, köztük az Emma Bonino-lista kizárásához vezetnek, e kritériumok olyan elvont és általános módon kerültek megfogalmazásra, hogy meghatározatlan számú politikai csoportosulásra vonatkozhatnak jelenleg és a jövőben is. Mindenesetre nem bizonyított arra utaló körülmények megléte, hogy a jogalkotó kifejezetten az Emma Bonino-listát tartotta volna szem előtt, és hogy messzemenően e párt finanszírozásból történő kizárásának szándéka vezette volna az „európai szintű politikai párt" fogalmának meghatározása során.

69 Negyedszer, a felperes emlékeztet arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint bizonyos feltételek között valamely természetes vagy jogi személy egyértelmű részvétele a megtámadott jogi aktus elfogadását megelőző eljárásban megalapozhatja e személy kereshetőségi jogát (a Bíróság 26/76. sz., Metro kontra Bizottság ügyben 1977. október 25-én hozott ítéletének [EBHT 1977., 1875. o.] 13. pontja; 11/82. sz., Piraiki Patraiki és társai kontra Bizottság ügyben 1985. január 17-én hozott ítéletének [EBHT 1985., 207. o.] 28. pontja; 264/82. sz., Timex kontra Tanács és Bizottság ügyben 1985. március 20-án hozott ítéletének [EBHT 1985., 849. o.] 14–16. pontja; 169/84. sz., COFAZ és társai kontra Bizottság ügyben 1986. január 28-án hozott ítéletének [EBHT 1986., 391. o.] 23. és 25–28. pontja, valamint C-152/88. sz., Sofrimport kontra Bizottság ügyben 1990. június 26-án hozott ítéletének [EBHT 1990., I-2477. o.] 11. és 12. pontja).

70 Ezzel szemben meg kell állapítani, hogy valamely jogi aktus elfogadását megelőző tárgyalásokon történő részvétel ténye önmagában nem alapozza meg az egyéni kereshetőségi jogot (e tekintetben lásd a Bíróság 72/74. sz., Union syndicale és társai kontra Tanács ügyben 1975. március 18-án hozott ítéletének [EBHT 1975., 401. o.] 19. pontját). Ha egy szervezet „tárgyaló féli" minősége, amelynek célja tagjai érdekeinek előmozdítása, esetlegesen elegendő is lehet ahhoz, hogy az ilyen felperest egyénítse (lásd e tekintetben a Bíróság 67/85., 68/85. és 70/85. sz., Van der Kooy és társai egyesített ügyekben 1988. február 2-án hozott ítéletének [EBHT 1988., 219. o.] 21. pontját és C-313/90. sz., CIRFS és társai kontra Bizottság ügyben 1993. március 24-én hozott ítéletének [EBHT 1993., I-1125. o.] 29. és 30. pontját), ez az ítélkezési gyakorlat nem alkalmazható olyan normatív jellegű jogi aktus esetében, amely elfogadásának jogalapja nem írja elő magánszemélyek részvételét (a Bíróság C-10/95. P. sz., Asocarne kontra Tanács ügyben 1995. november 23-án hozott végzésének [EBHT 1995., I-4149. o.] 39. és 40. pontja). Ugyanígy, olyan különleges eljárás hiányában, amely előírja magánszemélyek részvételét az adott határozat meghozatalában, végrehajtásában és nyomon követésében, önmagában panasz benyújtása és a Bizottsággal folytatott esetleges ezt követő levélváltás nem biztosítja a panasztevő részére az EK 230. cikk szerinti kereshetőségi jogot (az Elsőfokú Bíróság T-585/93. sz., Greenpeace és társai kontra Bizottság ügyben 1995. augusztus 9-én hozott végzésének [EBHT 1995., II-2205. o.] 56., 62. és 63. pontja, amelyeket a Bíróság C-321/95. P. sz., Greenpeace és társai kontra Bizottság ügyben 1998. április 2-án hozott ítélete [EBHT 1998., I-1651. o.] sem kérdőjelezett meg).

71 A jelen ügyben mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy különbséget kell tenni a politikai párthoz tartozó képviselők helyzete, illetve magának a pártnak a helyzete között. A képviselők részvétele a jogalkotási eljárásban nem biztosít kereshetőségi jogot az Emma Bonino-lista számára, mindenekelőtt azért nem, mert, amint az a fenti 58. pontból is következik, a felperes képviselőket nem érinti közvetlenül a megtámadott rendelet.

72 Továbbá meg kell állapítani, hogy a felperes egyetlen olyan eljárásjogi rendelkezést sem nevezett meg, amely megkövetelné a politikai pártok formális részvételét a megtámadott rendelet elfogadását megelőző eljárásban, és ezáltal megalapozhatná az Emma Bonino-lista kereshetőségi jogát. Azt bemutató tényeket sem adott elő, hogy a jogalkotó tárgyalópartnereként lépett volna fel. Pusztán az a tény, hogy a jogalkotási eljárás során ellenezte a meghozandó jogi aktus tartalmát, vagy a Bizottság elnökének küldött levél, amelyben az Emma Bonino-lista hét képviselője egyet nem értését fejezte ki a megtámadott rendelet tervezetével, nem biztosítja ez utóbbi részére az EK 230. cikk szerinti kereshetőségi jogot.

73 Ötödször, amint arra a Parlament jogosan hivatkozik, a jelen ügyben szereplő tények különböznek a fent hivatkozott Les Verts kontra Parlament ügyben hozott ítélet alapját képező tényektől. Az az ügy ugyanis az 1984-es parlamenti választásokon részt vevő politikai csoportosulások információs kampányára szánt közpénzek egyenlőtlen elosztásával volt kapcsolatos. A megtámadott költségvetési határozatok az összes politikai csoportosulást érintették, jóllehet az ezekkel szemben alkalmazott bánásmód különbözött aszerint, hogy rendelkeztek-e képviselettel az 1979-ben megválasztott közgyűlésben vagy sem. A képviselettel rendelkező csoportok részt vettek a mind saját magukkal, mind a képviselettel nem rendelkező riválisi csoportokkal szembeni bánásmóddal kapcsolatos határozatok meghozatalában. A Bíróság igenlő választ adott arra a kérdésre, hogy a megtámadott határozatok személyükben érintik-e a képviselettel nem rendelkező, de az 1984-es választásokon jelöltállításra képes politikai csoportosulásokat. A Bíróság úgy vélte, az az álláspont, amely szerint a megtámadott jogi aktus kizárólag a képviselettel rendelkező csoportosulásokat érinti személyükben, egyenlőtlenséget teremtene a bírói jogvédelem terén, mivel a képviselettel nem rendelkező csoportosulások számára lehetetlen volna a választások lezajlása előtt tiltakozni a választási kampányra szánt költségvetési előirányzatok elosztása ellen.

74 A jelen ügyben nincs semmi ilyesféle egyenlőtlenség, mivel a megtámadott rendelet általánosan és időbeni korlát nélkül szabályozza az európai szintű politikai pártok finanszírozását, és ezért minden politikai csoportosulás esetében egyformán alkalmazandó.

75 A fentiekből következik, hogy a megtámadott rendelet nem érinti személyében az Emma Bonino-listát.

76 Következésképpen felperesek közül egyik sem rendelkezik az EK 230. cikk negyedik bekezdése által megkövetelt kereshetőségi joggal.

77 Hozzá kell tenni, hogy ezt az álláspontot a hatékony bírói jogvédelem esetleges hiánya nem kérdőjelezi meg. Az Elsőfokú Bíróság emlékeztet rá, hogy a Bíróság ítéletében kimondta, nem fogadható el a jogorvoslati rendszer olyan értelmezése, amely szerint a közösségi bíróság elé közvetlen megsemmisítés iránti kereset terjeszthető, amennyiben a tagállami eljárási szabályok közösségi bíróság általi megvizsgálását követően bizonyítható, hogy ezek a szabályok a magánszemélyek részére nem teszik lehetővé a kifogásolt közösségi jogi aktus érvényességének kereset indítása útján való vitatását (a fent hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott ítélet 43. pontja). A Bíróság hozzáteszi, hogy a Szerződés által felállított jogszerűségi felülvizsgálati rendszer szerint valamely természetes vagy jogi személy csak akkor indíthat keresetet a rendelet ellen, ha ő nemcsak közvetlenül, hanem személyében is érintett. Jóllehet ez utóbbi feltételt a hatékony bírói jogvédelemhez való jog elvének fényében kell értelmezni, figyelembe véve a felperest egyénítő egyes körülményeket, az ilyen értelmezés azonban nem vezethet a jelen ügyben szereplő, a Szerződésben kifejezetten előírt feltételtől való eltéréshez, anélkül hogy a Szerződés által a közösségi bíróságok számára megállapított hatáskörök keretein ne lépnének túl (a fent hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott ítélet 44. pontja).

78 A jelen ügyben kizárt ugyan a nemzeti bíróság beavatkozása, mivel a megtámadott rendeletet kizárólag a közösségi intézmények hajtják végre. A közösségi bíróság viszont ellenőrizheti a megtámadott rendelet jogszerűségét az annak végrehajtása érdekében hozott egyik vagy másik intézkedés, azaz valamely politikai csoportosulás által kérelmezett finanszírozás Parlament általi odaítélése vagy elutasítása kapcsán. Mindenesetre, amint az az Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott ítélet 43. és 44. pontjának együttes olvasatából is következik, a közösségi bíróság nem hagyhatja figyelmen kívül a Szerződés által előírt elfogadhatósági feltételeket, anélkül hogy a Szerződés által ráruházott hatáskörök keretein túllépne.

79 Ilyen körülmények között a jelen keresetet – mint elfogadhatatlant – el kell utasítani, anélkül hogy az Elsőfokú Bíróságnak határoznia kellene az eljárási szabályzat 44. cikke 5. §-ának megsértésére alapított második eljárásgátló okról.

A költségekről

80 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperesek pervesztesek lettek, az alperesek kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet – mint elfogadhatatlant – elutasítja.

2) A felpereseket kötelezi a költségek viselésére.

Luxembourg, 2005. július 11.

H. Jung — J. Pirrung

hivatalvezető — elnök